

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۶ می ۲۰۱۹

"عین تکتیک" و "تکرار خیانت"

یکشنبه- ۱۵ ثور ۱۳۹۸ - کابل: مهمترین خبری که امروز رسانه های داخلی را به خود معطوف داشت، جریان حمله گروهی تعدادی طالب کلاً "پنج تن" بر مرکز قوماندانی امنیه دولت دست نشانده در ولایت بغلان بود که به گفته منابع مطلع از بغلان در اثر آن بیش از ۱۳ تن کشته و ۵۰ تن دیگر زخمی شده اند.

تا جایی که از گزارشات بر می آید، تکتیک طالب همانی بوده که ده ها بار دیگر در هرکجا دلش خواسته عملی نموده، یعنی نخست یک تن انتحاری با موتری پر از مواد منفجره خود را به درب ورودی و یا دیوار یک محل نظامی کوبیده، و به تعقیب آن چند تن انتحاری مسلح دیگر داخل آن قطعه و یا مرکز قوماندانی و یا هم مرکز اداری یک قطعه نظامی، امنیتی و یا پولیس شده، برای ساعت ها در آنجا جنگیده و همان ۳ و یا ۴ تن بعد از ساعت ها تیراندازی متقابل و کشتن و زخمی نمودن ده ها تن سرانجام خودشان به قتل رسیده اند و دولت دست نشانده و سخنگویانش با غرور و افتخار خبرش را به خورد مردم داده اند، بدون آن که کسی بپرسد:

۱- از آن جایی که قطعات نظامی در افغانستان به صورت کلی شامل دو بخش است، یعنی قطعات مربوط به نیروهای اشغالگر خارجی و دیگری مربوط به دولت دست نشانده و از این دو در طی تمام سالیان گذشته، طالب موفق شده است با استفاده از عین تکتیک بار بار صرف بر قطعات و جزواتمهای دولت دست نشانده حمله کند و در تمام این مدت حتا برای یک بار از این تکتیک علیه نیروهای اشغالگر خارجی استفاده به عمل نیامده است، می توان نوشت:

الف- اصولاً طالب و یا داعش و یا هرگروه دیگر نه تنها با خارجی ها مشکلی ندارند تا آنها را مورد حمله قرار دهند بلکه ممکن است تمام این عملیات زیر سر خارجی ها و در پیوند با آنها صورت گیرد.

ب- عدم نفوذ طالب در درون قطعات خارجی ها، بی اطلاع بودن شان از سیستم دفاعی قطعات خارجی ها و فقدان عامل نفوذی در درون قطعات خارجی ها، تا حال مانع از آن بوده است که طالب بتواند چنان عملیاتی را حتا برای یک بار که باشد، علیه خارجی به کار اندازد.

از دو حالت بالا هرچند مورد اول هم نمی تواند منتفی باشد و قاطعانه حکم کرد که در چنین فعالیتهایی، خارجی ها دست ندارند، با آنها به جرأت می توان نوشت که در صد حالت دوم بیشتر می باشد، بناءً حین جلوگیری از چنین عملیاتی هائی می باید آمادگی لازم جهت حالت دوم گرفت.

۳- آمادگی بدان معنا:

الف- افراد نفوذی طالب و یا هر دشمن دیگری را شناسایی کرد، تا نتوانند ساختمان و کرکی قطعه مورد نظر را به طالب گزارش دهند. چه در صورتی که نیروی مهاجم شناخت دقیق و کامل از ساختمان قطعه مورد نظر نداشته باشند، به همان مثل معروف مردم که "دزد نابلد به کاهدان می رود" ممکن است بعد از هجوم در داخل قطعه در چنان دامی گرفتار آیند، که ارمان فیر یک گلوله را به دل ببرند.

ب - جلو درب ورودی قطعات موانع و برکهای سمنتی چند لایه به وجود آرند تا انتحاری اول نتواند درب ورد به قطعه را بگشاید.

پ - در عقب دیوار های ورودی هر قطعه، موانع امنیتی به وجود آوردن است تا مانع دخول گروپ دوم در داخل قطعه بگردد.

ت - از همه مقدمتر نیروهای کشفی مناطق را بعد از بروز چنین حوادثی به پاسخگویی کشانیدن و آنها را در کنار جسد انتحاری خواباندن است، تا به طالب و یا هر مهاجم دیگری اجازه تردد و دخول داده نشود

۴- وقتی هیچ یک از این آمادگی ها گرفته نمی شود، بدان معناست که حاکمیت خود می خواهد بستر نفوذ طالب و یا کدام نیروی دیگری را گسترش داده به نحوی طرف مقابلش را شکست ناپذیر، از جان گذشته و قوی معرفی بدارد. اگر به تاریخ حاکمیت نوکران امریکا در افغانستان نیک نگر بسته شود، می بینیم که حاکمیت در طول حیاتش نه تنها برای احیای طالب فراری کمک نموده است، بلکه مستقیماً برتری طالب را به خورد مردم داده است، تا مردم افغانستان را آماده پذیرش حاکمیت طالب بسازد.

سرکها ما را می طلبند!!